

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2024/584

z dnia 7 listopada 2023 r.

zmieniające regulacyjne standardy techniczne ustanowione w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/1851 w odniesieniu do jednorodności ekspozycji bazowych w ramach prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 14 akapit trzeci, art. 24 ust. 21 akapit trzeci oraz art. 26b ust. 13 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/1851 ⁽²⁾ ustanowiono jednolite kryteria na potrzeby określania jednorodności ekspozycji bazowych w ramach prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/557 ⁽³⁾ zmieniło rozporządzenie (UE) 2017/2402, aby zapewnić, by unijne ramy dotyczące sekurytyzacji oferowały dodatkowe narzędzie wspierania ożywienia gospodarczego w następstwie kryzysu wywołanego przez pandemię COVID-19, między innymi przez wprowadzenie możliwości uznawania sekurytyzacji bilansowych za sekurytyzacje STS.
- (3) Inaczej niż w przypadku tradycyjnych sekurytyzacji, ekspozycje sekurytyzowane w ramach sekurytyzacji bilansowej w każdym przypadku są nadal ujmowane w bilansie jednostki inicjującej. Aby ekspozycje w ramach sekurytyzacji mogły zostać uznane za jednorodne zgodnie z kryterium jednorodności, o którym mowa w art. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851, sekurytyzowane ekspozycje powinny być objęte podobnymi procedurami obsługi, w tym w zakresie monitorowania i pobierania należności gotówkowych oraz administrowania tymi należnościami, niezależnie od tego, czy są one nadal ujmowane w bilansie jednostki inicjującej, jak w przypadku sekurytyzacji bilansowych, czy też w bilansie jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jak w przypadku tradycyjnych sekurytyzacji. Z tego względu w art. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851 należy skreślić odniesienie do „strony aktywów jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji”.
- (4) W przypadku gdy ekspozycje bazowe posiadają podobne cechy, a powiązane ryzyka bazowe ekspozycji wobec przedsiębiorstw i ekspozycji wobec osób fizycznych są oceniane na podstawie wspólnych metod i parametrów, ekspozycje te powinny być ujmowane w tej samej kategorii aktywów.
- (5) Jednostki inicjujące lub pierwotni kredytodawcy mogą, w przypadku stosunków umownych z przedsiębiorstwami, oceniać ryzyko kredytowe kredytów na zakup samochodu lub umów leasingu samochodów oraz należności z tytułu kart kredytowych przy zastosowaniu podejścia bardziej przypominającego podejście mające zastosowanie w przypadku ekspozycji wobec osób fizycznych niż podejście, które ma zastosowanie w przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw. Z tego względu w przypadku tych kategorii aktywów należy zmienić wykaz kryteriów jednorodności związanych z rodzajem dłużnika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1851 z dnia 28 maja 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących jednorodności ekspozycji bazowych w ramach sekurytyzacji (Dz.U. L 285 z 6.11.2019, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/557 z dnia 31 marca 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2402 w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji w celu wsparcia odbudowy po kryzysie związanym z COVID-19 (Dz.U. L 116 z 6.4.2021, s. 1).

- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do sekurytyzacji wyemitowanych w dniu 6 marca 2024 r. lub po tej dacie. Aby jednak nie zakłócać istniejących umów zawartych przed ustanowieniem zmienionych kryteriów jednorodności, należy zapewnić tymczasowy system w odniesieniu do tych umów.
- (7) Jedną z głównych zasad leżących u podstawy zmian rozporządzenia (UE) 2017/2402 wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2021/557 było zapewnienie wysokiego stopnia spójności między wymogami STS dla sekurytyzacji bilansowych STS a istniejącymi już wymogami STS dla sekurytyzacji ABCP i sekurytyzacji innych niż ABCP. W związku z tym przepisy dotyczące określania jednorodności ekspozycji bazowych w sekurytyzacjach bilansowych STS powinny być w możliwie największym stopniu dostosowane do przepisów, które już istnieją w odniesieniu do spełniających wymogi STS sekurytyzacji ABCP i sekurytyzacji innych niż ABCP. Aby ułatwić kompleksową ocenę wszystkich przepisów dotyczących określania jednorodności ekspozycji bazowych oraz zapewnić łatwy dostęp do tych przepisów stronom, które podlegają odpowiednim obowiązkom, należy w jednym rozporządzeniu połączyć regulacyjne standardy techniczne dotyczące jednorodności ustanowione dla spełniających wymogi STS sekurytyzacji ABCP, sekurytyzacji innych niż ABCP oraz sekurytyzacji bilansowych.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2019/1851.
- (9) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowią projekty regulacyjnych standardów technicznych, które Europejski Urząd Nadzoru Bankowego opracował w ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych i przedłożył następnie Komisji.
- (10) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (*),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/1851

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/1851 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:
 - a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Do celów art. 20 ust. 8, art. 24 ust. 15 i art. 26b ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje bazowe uznaje się za jednorodne, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:”;
 - b) lit. a) pkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) instrumenty kredytowe dla osób fizycznych, przeznaczone na cele konsumpcyjne osobiste lub rodzinne lub na cele konsumpcyjne gospodarstw domowych, oraz instrumenty kredytowe dla przedsiębiorstw, w przypadku których jednostka inicjująca stosuje tę samą metodę oceny ryzyka kredytowego jak w przypadku osób fizycznych nieobjętych zakresem pkt (i) i (ii) oraz pkt (iv)–(viii);”;
 - c) lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) ekspozycje bazowe są obsługiwane zgodnie z podobnymi procedurami dotyczącymi monitorowania i pobierania należności gotówkowych oraz administrowania tymi należnościami;

d) w stosownych przypadkach zastosowanie ma co najmniej jedno kryterium jednorodności zgodnie z art. 2.”;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. a) pkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) osoby fizyczne oraz przedsiębiorstwa, w przypadku których jednostka inicjująca stosuje tę samą metodę oceny ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami wobec przedsiębiorstw jak w przypadku ekspozycji wobec osób fizycznych;”;

b) ust. 5 lit. a) pkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) osoby fizyczne oraz przedsiębiorstwa, w przypadku których jednostka inicjująca stosuje tę samą metodę oceny ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami wobec przedsiębiorstw jak w przypadku ekspozycji wobec osób fizycznych;”.

Artykuł 2

Pozostające sekurytyzacje STS

W przypadku sekurytyzacji STS, których papiery wartościowe są emitowane lub których pozycje sekurytyzacyjne są tworzone zgodnie z przyjętymi warunkami umów i które zostały zgłoszone ESMA zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 przed dniem 6 marca 2024 r., jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji mogą, bez konieczności spełnienia wymogów określonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, nadal używać oznaczenia „STS” lub „prosta, przejrzysta i standardowa” bądź oznaczenia, które odsyła bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, pod warunkiem że sekurytyzacje te spełniają wymogi określone w art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN